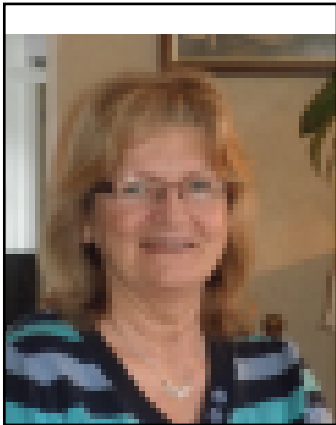

Monika - vår kulturstipendiat

Det är spännande att en församlings- och redaktionsmedlem blivit utsedd till en av Väsby kulturstipendiater i år. Juryns motivering löd:

”Hon vägleder läsaren i att upptäcka barn, som ut-

Monika Tiger

satts för övergrepp. Hon visar också hur fantasins trollkraft kan läka och skingra skuggorna för barn”.

Jag blir nyfiken och nu sitter vi tillsammans en eftermiddag och hon berättar om sitt skrivande.

Vägen till Väsby

Redan som 10-åring skrev hon en dikt, som blev antagen i en tidning.

Monika föddes i Trollberget i Vindelns kommun i Västerbotten. Efter realexamen utbildade hon sig till förskollärare i Umeå.

När hon flyttade ner till Stockholms-trakten hamnade hon först 3 år i Tensta och Rinkeby. Minoriteten av förskolebarnens föräldrar var svensktalande men det gjorde arbetet bland barnen angeläget och var givande och roligt.

Mycket sång, lek och bus. Det passade henne väl och sång och musik återkommer i hennes berättelse om sitt liv.

När familjen flyttade till Väsby arbetade hon först på förskolan *Visselpipan* och därefter vid förskolan invid Fresta kyrka.

Motgångar bearbetas

När Monika senare drabbades av bröstcancer blev det tungt att först arbeta med alla barn på förskolan och samtidigt orka vara en glad mamma till de egna barnen. Det hon kände och upplevde under den perioden har hon berättat om i sin bok *Jag vill leva*.

Från barn- till äldreomsorg

Nu började en ny karriär, inom äldreomsorgen på Diamanten vid Väsby Centrum. Sin lekfullhet och sin lust att sjunga tog hon med i det arbetet. Hon berättar om hur personalen en dag tog med de gamla ut till en uppblåsbar badbassäng där de kunde sitta och doppa fötterna i vattnet under varma dagar. En pensionerad polis tog plötsligt upp en vattenpistol som han fyllde med vatten och sprutade på personalen och de andra gamlingarna. Det väckte stor munterhet.

Skriver barnböcker

Monika har under åren skrivit många berättelser och sagor till sina egna barn och även gett ut flera barnböcker.

Några titlar: *Det pirrar så gott i magen, Den snälla pepparkakshäxan, Min lillebror är död, När mormor var liten* och *En sommar med Tuppis och Agda*.

Den sistnämnda handlar om den tupp som familjen hyrde och hade hemma i sitt hus i Fresta. Han bodde i torkskåpet där han kunde sitta på pinnarna, som man vanligtvis hänger tvätten på.

Familjen har haft fler något udda husdjur. En andunge som kom att växa upp hos barnen. Man hittade den i ett dike uppe vid sommarstugan där den låg övergiven och Mikael tog hand om den och matade den med cornflakes. När sommaren var över fick den åka med

hem till Väsby i en hundkorg och granarna både på landet och i stan uppskattade när någon i familjen tog anden med sig och lät den fånga och äta tvestjärtar som gömde sig i buskarna.

Årets prisbelönta bok

Den bok, som Monika nu har fått pris för, har ett annorlunda och mycket tabubelagt budskap. Den heter *Citronfjärilen* och handlar om vuxnas övergrepp på barn. Om svårigheterna

som barnet har med att berätta för någon vuxen vad som har hänt. Oftast för att förövaren har hotat med vad som kommer att hända om man berättar och även lagt skulden på barnet ”för att du är klädd så och så eller för att du gjorde så och så”. Rädsla och hot är svårt för barn att värja sig emot.

Att hantera det tabubelagda

Monika tycker att ämnet är angeläget och hon har valt att skriva den på ett språk som gör att den kan läsas både av barn och vuxna, gärna tillsammans. Hon hoppas att den ska kunna användas i undervisningssituationer där man tillsammans samtalar om bokens innehåll. Läsa och diskutera tillsammans barn och vuxna för att klargöra att barnet inte får utsättas för sådant här. Det är straffbart! Finns inskrivet i FN:s stadgar om barns rättigheter

Händelseförlopp

Händelsen i boken utspelar sig på 50-talet och huvudpersonen är en stockholmsflicka, *ett sommarbarn*, som

tillbringar sina sommarlov uppe på en lantgård i Norrland. Barnen skickas med en namnlapp på bröstet på en lång tågresa till något helt främmande. De första åren är helt okay, men pappan i familjen är mycket hård och sträng och som läsare anar man att inte allt står rätt till. Mona, som flickan heter, blir vid ett tillfälle ensam på gården med mannen och då händer det som bara inte får ske. Mona vet inte efteråt hur hon ska kunna prata med någon och få stöd. Att hennes vackra klänning med citronfjärilar på blir blodig tror mamman i huset, beror på att Mona nu är på väg att bli en vuxen kvinna. Vid hemkomsten kan hon inte berätta för sin egen mamma vad som har hänt för mamma har just fått en hjärtinfarkt. Vem kan berätta något då?

I skolan finns heller ingen att gå till men så småningom får Mona en vän, som heter Gerd. Hon är mycket tuffare på många sätt, men även hon utsätts för ett övergrepp och nu kan flickorna tillsammans försöka sätta dit förövarna.

Min upplevelse

Läs boken och se hur det går. Jag läste den som manuskript på min dator och kunde inte släppa den förrän den var slut. Jag var speciellt imponerad av Monikas miljö och personschildringar. Och sättet att fånga min uppmärksamhet på alla detaljer. Härligt!

Från text till bok

Hur gör man då med sina texter om man vill få dem tryckta och tillgängliga för andra? *Citronfjärilen* trycks, ges ut och distribueras av förlaget *Books on demand*. Tidigare har Monika själv stått för utgivningen av sina böcker.

En eftermiddag går fort när man har något intressant att samtala om.

Lycka till Monika!

Kerstin Neider